

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De aliis remediis contra Luxuriam. Cap. IIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

ducimur ad mortem. Sen. Omnes supplicio capitali condemnati sumus. Et August. Nihil aliud est tempus huius vite, quam cursus ad mortem. In quo nemo paululum itare vel tardius ire permittitur, sed vrgentur omnes pari motu. Singulis diebus facit homo dietam vnam ad mortem corporis. Et talis est proximus morti, qui se credit remotum. Ad hoc potest referri quod narrat Greg. in dialogo de Fortunato, qui audiuit quendam vnā simiam ferentem qui ante portam suam cepit cymbalis ludere, & clamauit: Heu heu mortuus est infelix iste. Et post cibū sibi datum quū egrederetur ianuam, saxum cecidit in verticē eius, altero die funditus vitam finiuit. Quale est hoc, hominē morti condemnatū, cum choreis & instrumentis musicis ad tormentum suum ire? Ad mortem suam cantando & lætando vadunt qui choreas ducunt. In hoc cygno sunt similes, qui ante mortē cātare dicitur. Quale etiam est hoc, ad districtissimū iudicium ire, lætando, præcipuē cum sentiat se homo in tot & tantis culpabilem. Ad hoc pertinet quod legitur in Vitis patrum de quodam patre, qui videns quēdam ridentem ait: Reddaturi sumus rationē de vita nostra coram cœlo & terra, & tu rides. Ad idem potest referri exemplum de rege illo qui memor malorū suorū & diuini iudicij gaudere non poterat. Qui interrogatus super hoc à quodam fratre suo, voluit ei causam ostendere: vnde misit buccinatores suos ad portam fratris sui, quod secundum cōsuetudinē illius regni certum signū erat mortis. Deinde quum frater regis ad regem esset adductus, & non modicum timeret & valde tristis esset, requisit rex quare non gauderet: qui cum respondisset ei, Quomodo in statu tali possem gaudere? Indicauit ei rex causam tristitiæ. Si enim ille tantū timebat qui sciebat regem esse fratrem suum, qui in nullo se sciebat regē esse culpabilem apud eum, quia aliqua signa offensæ regis audierat: merito timere potest qui tot & tantis scit se esse culpabilem, non apud fratrem, sed apud dominum maiestatem.

De alijs remedijs contra Luxuriam. CAP. IIII.

Sequitur de alijs remedijs cōtra peccatum Luxuriæ. Et cū Luxuria nō sit qualiscunq̄ ignis s. ignis infernalis, summum remedium contra ipsam est oratio: vnde sicut ille qui patitur morbum illum qui ignis infernalis dicitur, alicubi se facit referri ad ecclesiam beatæ Mariæ Virginis, vt Parisiis: alicubi ad sanctum Antonium nec inde recedit donec curatus sit: Sic qui ignem luxuriæ sentit, toto corde deberet se conuertere ad Deū & ad suffragium sanctorum, & non deberet cessare donec accepisset

piſſet ſanitatē, & poſt deberet ſequi gratiarū actio, & ſingulis diebus reddere deberet homo Deo & ſanctis aliquem ſenſum vel ſeruitium in ſignum liberationis: quia ſcriptū eſt, Erua te, & honorificabis me. Si quis tanto ardore quæreret curatiōnem ab illo igne infernali, quanto quærit curatiōnē ab illo, vix non eſſet quin impetraret. Hoc remedium docemur Sapient. 8. vbi ſic legitur: Vt ſcivi quoniam aliter non poſſum eſſe continens niſi Deus det, & hoc ipſum erat ſapientia, ſcire cuius eſſet hoc donum, alij dominū, & deprecatus ſum illum. Specialiter autem valet contra peccatum illud beata virgo Maria, quæ ſic amatrix eſt munditiæ in ſe, ſicut in aliis. Et ſpecialiter aliquod ſeruitium faciendum eſſet, vt ab hoc igne liberaret. Tamē in hac parte cauendum eſt à temerariis votis. ¶ Quintum remedium eſt, honeſta occupatio: quia, Otia ſi tollas, perire Cupidinis arcus. ¶ Sextum eſt, aqua ſapientiæ ſalutaris. Vnde in Canonica Jacob 3. Quæ de ſurſum eſt ſapientia, primum quidem pudica eſt, id eſt, pudici. reddens. Vnde Zachariæ 9. Vocatur vinum germinans virgines: id eſt, virginales affectiones. Et dominus Ioannis 15. Vos mundi eſtis propter ſermonem quem locutus ſum vobis &c. Hieronymus: Ama ſacras literas, & carnis vitia non amabis. Et Sap. 8. vocatur ſponſa. vbi ſic legitur. Quæſui ſponſam mihi eam aſſumere. In quo verbo inſinuatur q̄ adhærere ſapientiæ, ſit remedium contra illicitas delectationes carnis. ¶ Septimum remedium eſt eleemoſyna. Vnde ſuper illud 1. ad Timot. 4. Pietas ad omnia vtilis eſt. dicit Ambroſius, Si quis miſericordiam ſequitur, ſi lubricum carnis patiat, vapulabit quidem, ſed non peribit. ¶ Octauum remedium habet hoc vitium commune cum vitio gulæ. Et hoc remediū eſt conſideratio mortis, vel ſtatis, in quo caro poſt mortem futura eſt: quia iuxta verbum Gregorij, Nihil adeo valet ad domāda carnis deſideria, ſicut cogitare ſemper qualis caro ſit futura mortua, ſicut in tractatu de Gula diximus.

De prohibitione ſimpliſis fornicationis. PARS V. Quæ habet quatuor capitula

De ordine dicendorum in iſta parte. Et quod ſimplex fornicatio ſit prohibita oſtenditur authoritatibus. CAP. I.

Quinto loco in tractatu de Luxuria eſt dicendum de ſimpliſis fornicationis prohibitione. De qua hoc ordine dicemus. Primo oſtendemus ſimpliſcem fornicationem prohibita eſſe. Secundo oſtendetur eam prohibendā fuiſſe. Tertio oſtendemus quæſtionē illā, qua quæritur quare Deus prohibuit ſimpliſcem